

Ми, СРПСКО АДВОКАТСКО ДРУШТВО и струци посвећени правници, знајући да тешкоће у животу и Праву нису разлог за капитулацију, већ за подстрек и прегнуће, и свесни да већ по својој вокацији морамо да чувамо идеју Права и Правде и када се она нађе у таласима друштвене катаклизме, поводом такозваних преговора о статусу Косова и Метохије, грађанима, државним органима и носиоцима државних функција, указујемо на следеће.

Резолуцијом Савета безбедности Организације уједињених нација број **1244** Покрајина Косово и Метохија је формално-правно стављена под привремену управу те Организације.

На сцени је остварење ширег пројекта у којем је међународно признање самозване државе „Косово“ само једна фаза која треба да буде окончана правним или фактичким признањем од стране Србије, без чијег признања нема **потпуног** и **трајног** настанка нове државе. Признања, које делује **ретроактивно**

,
и које је по међународном праву **неопозиво**

, а руши цео правни поредак Републике Србије изазивајући правну несигурност са далекосежним последицама.

Завршним **Хелсиншким актом**, који обавезује и земље ЕУ, забрањена је промена граница држава, осим мирним путем уз вољу народа, а **пенхагеншки критеријуми**

Ко

за приступ Европској унији не предвиђају отцепљење територије као услов придруживања, већ предвиђају: демократију, владавину права, људска права и права мањина. Прокламовани смисао оснивања Европске уније управо је стварање Европе без граница: „територије слободе, безбедности и правде“.

Преамбулом **Устава** Републике Србије је одређено да је Покрајина Косово и Метохија саставни део територије Србије и да из тог положаја следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији -

у свим унутрашњим и спољним политичким односима.

Одредбом члана 2 Устава је одређено да сувереност потиче од грађана, који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника; да ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана, а одредбом члана 3 Устава да је владавина права основна претпоставка Устава и да се остварује повиновањем власти Уставу и закону.

Одредбом члана 8 Устава је прописано да је територија Републике Србије јединствена и недељива, а граница неповредива и мења се по поступку предвиђеном за промену Устава.

Одредбом члана 99 Устава је одређено да је Народна скупштина надлежна да одлучује о промени границе Републике Србије, а одредбом члана 203 став 7 Устава да је Народна скупштина дужна да тај акт стави на републички референдум ради потврђивања.

Коначно, одредбом члана 306 **Кривичног законика** Републике Србије прописано је да ће се грађанин Србије који прихвати или призна окупацију Србије или појединог њеног дела, казнити затвором најмање десет година, а одредбом члана 307 истог закона да ће се казнити затвором од три до петнаест година онај ко силом или на други противустанован начин покуша да отцепи неки део територије Србије или да део те територије припоји другој држави.

Следом наведених регула и заповести, нико осим Народне скупштине и грађана на референдуму није овлашћен одлучивати о промени државне границе, па ни они који данас о томе преговарају, при чему су тим преговорима, мислимо, зашли у зону кривичног дела Припремање дела против уставног уређења и безбедности Србије из члана 320 Кривичног законика.

Стога СРПСКО АДВОКАТСКО ДРУШТВО и други посленици права захтевају од свих носилаца државних функција и државних органа да своје делање врате у уставноправно дозвољено и прихватљиво поступање, и да интересе државе и грађана заступају и штите у складу са датом заклетвом.

Јер нико није изнад Устава и закона, до Неба.

Београд, 11.04.2013.

СРПСКО АДВОКАТСКО ДРУШТВО

И

адвокати

(НСПМ)